

בש"פ 3346/16 - מדינת ישראל נגד ערפאת וחידי

**בבית המשפט העליון
בש"פ 3346/16**

לפני:
ה המבקש:

כבוד השופט י' עמיית
מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב:

ערפאת וחידי

בקשה שישית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכיות אכיפה – מעצרם),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה:
(3.5.2016) כ"ה בניסן התשע"ו

בשם המבקש:
עו"ד דגנית כהן-ויליאמס
עו"ד אהרון רוזה

החלטה

בקשה שישית להארכת מעצרו של המשיב, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה – מעצרם), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרם).

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המיחס לו עבירה רצח, לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, לצד עבירות נוספת: קשירת קשר לביצוע פשע; שבוש מהלכי משפט; ניסיון להדחה בחקירה; נשיאת נשק ויריות באזרז מגוריים.

על פי כתב האישום, הרצח בוצע על-ידי המשיב על רקע סכסוך שהתגלה בין שתי חברות שמירה – "ס.ג.י. שירותים" שמירה ואבטחה בע"מ" מצד אחד (להלן: ס.ג.י.), ו"האחים ابو מור" מצד שני (להלן: ابو מור). המשיב עבד כמאמבטה בחברת ס.ג.י., והוא אחינו של מי שהיה מנכ"ל החברה – חמיס. כامل ابو מор (להלן: המנוח) עבד כמאמבטה באתר בניית אזור רחובות (להלן: האתר) מטעם חברת ابو מור, ובשלב מסוים עבר לעבוד באתר מטעם חברת ס.ג.י. חמיס והמשיב חשו כי נאמנוו של המנוח נתונה לחברת ابو מור, וכי הוא משתף פעולה עם אחיו – מג'די – בניסיון לשוב ו"لتפוס את השליטה" בשמירה באתר בנייה. ביום 18.2.2014 או בסמוך לכך, איים חמיס על המנוח כי "מי שיפגע

עמוד 1

לחמים בצרפת – חמיס יפגע בו”; ובהמשך החליטו חמיס והמשיב לגורם למותו של המנוח. ביום 21.1.2014 בסמוך לשעה 19:30 נסעו חמיס והמשיב, יחד עם שניים נוספים (איימן ומחמד), לאטר בו עבד המנוח, בשני רכבים: רכבו של המשיב ורכבו שכור. המשיב ידיא כי המנוח נמצא באתר, ולאחר שחמים ומחמד התרחקו, החנה איימן את הרכב השכור שלוחיות היזיה שלו הוסתרו, בסמוך לאתר. בסביבות השעה 19:40 ירד המשיב מן הרכב השכור וירה במנוח 6 יריות מטוח של שלושה מטרים. ששת הקליעים פגעו בגופו של המנוח וגרמו למותו. לאחר מכן, המשיב תיאם גרסאות עם חמיס, איימן ומחמד, למקורה שייחסרו.

לאחר מעצרו של המשיב, הוא ביקש מה猛地ובב ששאה עימו בתא המעצר להעביר באמצעות עורך דין מסרiaeaiman לשיטוק בחקירותו. אישום נוספת המויחס למשיב הוא כי ביום 7.2.2014 או בשעה 22:38 או בשעה 22:40 לערך, הוא נסע יחד עם אנשים נוספים למשרד מכירות של חברת בניה. לאחר שהמשיב קיבל דיווח כי המשרד ריק מאדם, הוא ירה לעברו באקדח מחסנית שלמה וגרם לו נזק רב.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו. בהסתמכת המשיב, הורה בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט ק' רג'יניאנו) ביום 11.8.2014 על מעצרו עד לתום ההליכים נגדו. בהמשך הוארך מעצרו של המשיב חמיש פעמיים, בהסתמכו, מעבר לתשעה חודשים (בש"פ 15/714; בש"פ 15/3000; בש"פ 5397/15; בש"פ 7301/15; בש"פ 795/16).

3. ההליך העיקרי התעכב תקופה בשל קשיים בהסדרת יצוגו של המשיב. ביום 20.10.2014 נשמעה עדות מוקדמת. ביום 6.1.2015 נמסרה תשובה של המשיב לכתב האישום, ובעקבותה התנהל משפט זוטא ממושך שבמסגרתו נשמעו עדים רבים. בסיוםו של משפט הזוטא נקבע, בהחלטה מיום 20.9.2015, כי הודהתו של המשיב בחקירותו היא הודהה חופשית ומרצונה, וככזו – היא הודהה קבילה. לצד זאת נמתחה בהחלטה ביקורת על היבטים מסוימים בתנהלות צוות החוקרים. על רקע זה נעשו ניסיון להידברות בין הצדדים, אך הוא לא נשא פרי, וההליך העיקרי המשיך להתנהל כסדרו. ביום 20.1.2016 נשמעו 4 עדוי תביעה, וביום 14.2.2016 נשמעו 11 עדוי תביעה נוספים. פרשת התביעה צפופה להסתמים ביום 9.5.2016.

שלמות התמונה יצביע כי חמיס הורשע, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של קשרת קשור לביצוע פשע וшибוש מהלכי משפט. איימן הורשע בהתאם לטיעון בעבירות של סיוע לאחר מעשה, שיבוש מהלכי משפט, סיוע לנשיאות נשק וסייע לרשות באזר מגורים. מחמד זוכה לאחר שהתקבלה טענתו כי “אין להшиб לאשמה”.

4. המדינה ביקשה להאריך את מעצרו של המשיב פעם נוספת, נוכח מסוכנותו הnicrata והחשש לשיבוש מהלכי משפט, מה גם שההליך העיקרי נכנס לשורת האחونة.

מנגד, טען ב”כ המשיב, כי בחולוף שנתיים מיום מעצרו של המשיב, השתנתה נקודת האיזון והוא נוטה אל עבר שחררו לחולפת מעצר. בטור כך הודגש, כי המשיב היה בן 20 כאשר הוגש נגדו כתב האישום וכי לא עומד לחובתו עבר פלילי. נתען על-ידי ב”כ המשיב כי בשלב זה של ההליך לא קיים חשש לשיבוש הליכי משפט; כי מצבו הבריאותי של המשיב אינו תקין; וכי תנאי הכליאה שלו קשים. עוד נתען כי יש להעניק משקל גם לביקורת שמתוח בבית המשפט המחוזי על התנהלות צוות החקירה המשפטית. לשיטתו של המשיב, יש בידו להציג חלופת מעצר ראייה, בדמות איזוק אלקטורי וMapViewנים ראיים במקום מרוחק.

5. דין הבקשה להתקבל.

דין בבקשתה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים מצריך איזון בין הפגיעה הנמשכת בחירותו של הנאשם לבין שיקולים של ביטחון הציבור וניהול ההליך המשפטי באופן תקין. מבלי שادرש לחזור ולפרט את מכלול השיקולים הרלוונטיים בהליכים מסוג זה (ראו, בין היתר, בshaw'פ 2088/13 מדינת ישראל נ' ביטן (21.3.2013)), איזין כי עוניינו מכריעים את הcpf שני שיקולים כבדי משקל:

ראשית, עסקין בעבירה רצח, שאין צורך להזכיר מילימ על אודות חומרתה. כתוב האישום מתאר הוצאה לפועל של מעשה רצח מתוכנן, בدم קר, ובמקרים מעין אלה שהורח לחלופת מעצר הוא צעד נדר (בshaw'פ 3221/14 מדינת ישראל נ' קופר (14.5.2014)). בנוסף, לאחר האירוע תיאם המשיב גרסאות עם שותפי כדי לחמק מעונש, ואף ניסה לשוחה מסר לאיימן ולהכשיל את החוקירה, כמתואר לעיל. לכך מצטרף אירוע ירי חמור נוסף, אף שהוא מסתכם בפגיעה ברוכש. המ██וכנות והחשש לשיבוש הליכי משפט ניצבים אם כן ברף חומרה גבוהה.

שנייה, השלב המתקדם בו נמצא ההליך העיקרי תומך גם הוא בהארכת המעצר. מצוים אנו בשלתי פרשת התביעה, שצפואה להסתטים בקרוב, ולדברי ב"כ המשיב, ההגנה עשויה להסתפק בישיבת הוכחות אחת או שתיים. נזכיר, בהקשר זה, כי בית המשפט המחויז אישר את קובלות הودאות של המבוקש. מן האמור עולה כי בנקודת הזמן הנוכחיית אנו קרובים למועד סיום שמיעת הראיות, ויש לקוות כי גם מועד מתן פסק הדין לא ירחוק.

6. נוכח האמור, הבקשה מתකבלת ומעצרו של המשיב מוארך בזאת בתשעים ימים נוספים החל מיום 3.5.2016 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 14-05-10880 בבית המשפט המחויז מרכז-לוד, לפי המוקדם.

תשומת לב שבshaw'ס מופנית לטענותיו של המשיב בדבר מצבו הרפואי ותנאי הכליה.

ניתנה היום, כ"ה בניסן התשע"ו (3.5.2016).

ש | פ | ט